

Названието *десетъ* въ по-горнитѣ сложни числителни имена било подчинено на гласнословни измѣненія спорѣдъ закони управляющи Славянскитѣ язици. Тѣй Старобъл. *ѣдинъ-на-дѣсатъ* направило въ Новобъл. языкъ *единайсетъ*, въ Рус. *одинадцать* въ Чес. *jedenáct*, въ Пол. *iedynas'cie* и пр. подобно на Санкр., *eka-dasa*, Зенд. *aévan'-das'o*, Гръц. *hendeka*, Лат. *un-decim*, Фр. *onze*, Гот. *ainlif*, Нѣм. *elf* и пр. Тѣй сжщо и Старобъл. *двадѣсатъ* произвело *двайсетъ*, Рус. *двадцать*, Чес. *dvacet*, Пол. *dwadziec'ia*, Лит. *divides'inti*, Лот. *dividesmit*, Санскр. *vinçanti*, Зенд. *vis'aiti*, Гръц. *eikosi*, Лат. *viginti*, Гот. *twaitigus*, Нѣм. *zwanzig* и пр.

Сто въ Санскр. и зенд. язици се казва *çata*; сжщия коренъ се намира и въ Латин. *centum*, Гръц. *he-katon* (= *hen-kato* или едно сто), Пер. *set*, Курд. *çad* или *çot*. Старобъл. *сзто*, Лит. *s'intas*, Старонрланд. *c'et*, Гот. *hunda*. *Çato—kato*, *сзто S'leicher* приема за съкратена форма отъ * *dakan-dakanta* (10×10), което ся доказва аналогически отъ Готското *taihund-taihund*; *têhund* ($100 = 10 \times 10^*$).

Съгласието на тая основа за *сто* доказва, че Индоевропейскитѣ народи познавали числото *сто* още отъ прасъсѣдството си, или още отъ тогазъ, когато не били още раздѣлени. Но затова въ думата *хиляда* Индоевропейскитѣ язици не се съгласяватъ както се вижда отъ Санкритското *sahasra*, Гръц. *chilioi*, Лат. *mille* (което филолозитѣ съединявхтъ обикновенно съ латинското *multus* [= многий], Ваконс *mola* (*multitudo*) и Гръц. *myrioi*), Старобъл. **ТИСАШТА** (Новобъл. *хиляда* е очевидно отъ Гръцко происхождение, Рус. *тысяча*, Сръб. *тисуѣа*, Пол. *tysia,c'*, Чес. *tisíc*. Германскитѣ, Литевскитѣ и Славянскитѣ форми се образували отъ сжщия коренъ: Гот. *thusundi* (сравни съ Нѣм. *tausend*). Лит. *tukstantis*, Старобъл. **ТЫСАШТА**, **ТЫСЖШТА** и показватъ *Географическо сѣсѣдство въ онуй време, когато дошли до думата хиляда.*

Санск. и Зенд. *sahasram* и *hasandra* се обевявхтъ въ Турския, Монголския и Финския язици (сравни Маджарското *ezer*).

Мѣжду Европейскитѣ язици се отклонявхтъ отъ децималната система Баскийскій, Келтійскій, Францускій, Данскій и Албанскій язици, които навлизвхтъ въ вигезималната или двайсетичната система. Тѣй напр. Латинската форма *septuaginta*, *octoginta*, *nonaginta* не се хванала въ новата си форма *septante*, *ociante*, *nonante*, но вмѣсто тѣхъ употрѣбява се до сега въ Френскій языкъ

*) Вижъ: *S'ercl: Z ob. jaz.* стр. 439 и *S'afarik: Casop. Ces. mus.* 1848 стр. 247.